

IZTURĪBA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Īj. 19:25; Jēk. 5:10, 11; Rutes 1; Est. 2; 2. Kor. 11:23-28; Fil. 4:11-13.

ATMIŅAS PANTS:

"Dievs ir mūsu patvērums un stiprums, tiešām spēcīgs palīgs bēdu laikā. Tāpēc mēs nebīstamies, kaut arī zeme zustu un kalni pašā jūras vidū nogrimtu. Lai jūras ūdeņi krāc, lai ceļas viļņi, un lai no bangu trakošanas visi kalni dreb." (Ps. 46:1-3)

Izturība ir process, kad cilvēks piedzīvo dzīves likstas, traumas, traģēdijas, draudus vai galēju stresu un veiksmīgu "atlēkšanu atpakaļ", neiegūstot no šiem piedzīvojumiem pārāk negatīvas sekas. Tam tiek pievērsta arvien lielāka uzmanība, jo, saskaroties ar dzīves grūtībām, lieti noder vērā ņemams daudzums izturības. Galu galā, kurš gan no mums nesaskaras ar galvenajiem dzīves stresoriem šādā vai tādā formā? Jautājums ir, kā mēs varam iegūt izturību, lai tiktu galā ar to, kas notiek, un procesā netiktu emocionāli iznīcināti?

1960-tajos gados Viktors un Mildreda Gerceļi (Goertzel) sarakstīja darbu "Izcilības šūpulis" (Cradles of Eminence), kurā viņi piedāvā biogrāfiju analīzi vairāk nekā 700 personībām, kas bērnībā piedzīvojušas smagas likstas (šķirta ģimene, finansiālas cīņas, fiziska vai psiholoģiska trauma utt.) un tomēr guvuši lielus panākumus. Grāmatas pēdējais izdevums bija 2004. gadā.

Arī Bībele stāsta par personām, kas saskārušās ar likstām, bet tomēr caur Dieva žēlastību ir veiksmīgi pārvarējušas šīs dzīves grūtības. Neskatoties uz sarežģītiem apstākļiem un pat rakstura trūkumiem, Dievs viņus varēja izmantot, jo viņiem bija izturība, lai dotos uz priekšu arī nelabvēlīgos apstākļos.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām sabatā, 19. februārī.

ĪJABA PACIETĪBA

Izlasi Jēk. 5:10,11! Kas Ījabā ir tāds, kas viņu padara par paraugu, ko censties atdarināt? Skat. arī Īj. 1. – 3. nod.

Kāda sieviete devās pie konsultanta, lai atgūtos no nopietnas krīzes. Draugiem viņa pastāstīja, ka veiksmīgās atzīrģšanas atslēga bija kāda doma, ko iedvesis konsultants. "Tas, kas man visvairāk palīdzēja," viņa sacīja, "bija konsultanta nemitīgie apgalvojumi, ka mani sāpju pilnie apstākļi reiz izbeigsies. "Pašreiz viss izskatās tumšs un bezgalīgs," konsultants mēdza teikt, "bet tas nevilksies vairs pārāk ilgi." Šī doma palīdzēja man iegūt izturību." Citiem vārdiem, konsultants palīdzēja uz turēt dzīvu sievietes cerību.

Kā iegūt vairāk pacietības? Džordžu Gudmenu Anglijā reiz apciemoja jauns cilvēks, kurš gribēja, lai par viņu aizlūdz. Viņš tiešā veidā izteica savu vajadzību: "Gudmena kungs, es vēlētos, lai tu lūgtu par mani, lai man būtu izturība."

Vecais vīrs atbildēja: "Labi, es lūgšu, lai tev būtu ciešanas."

"Ak nē, kungs," jaunais cilvēks atbildēja, "man ir vajadzīga izturība."

"Es saprotu," sacīja Gudmens, "un es lūgšu, lai tev būtu ciešanas." Tad Bībeles skolotājs atvēra savu Bibliu un pārsteigtajam jauneklīm izlasīja Romiešiem 5:3: "Bet ne vien par to: mēs teicam sevi laimīgus arī savās ciešanās, zinādami, ka ciešanas rada izturību."

Ījaba stāsts piedāvā lielisku izturības paraugu. Agrāk savā dzīvē Ījabs bija sapratis, ka Dievs ir žēlsirdīgs un taisns. Viņš neizprata savu ciešanu iemeslu. Viņš neatrada atbalstu pie savas sievas. Viņa īpašumi un bērni bija iznīcināti, un tad viņu pārsteidza šausmīga slimība. Un tomēr, kaut kā viņš nepazaudēja savu ticību Dievam un izturēja līdz traģēdijas beigām.

Izlasi Īj. 19:25! Pie kādas cerības Ījabs bija cieši pieķēries? Kā mēs varam iemācīties pieķerties šai cerībai savās dzīves likstās?

Ateries reizes, kad esi gājis cauri kaut kam šausmīgam. Kāda cerība tevi tad stiprināja? Kādi vārdi tad tev palīdzēja? Kādi vārdi nebija tik noderīgi un drīzāk kaitēja? Ko tu no tā iemācījies, kas padarītu tevi spējīgu labāk palīdzēt kādam, kurš šobrīd saskaras ar lieliem pārbaudījumiem?

JĀZEPS GŪSTĀ

Izlasi 1. Moz. 37:19-28 un 1. Moz. 39:12-20! Pamēģini iztēloties sevi Jāzepa vietā! Iedomājies, cik mazdušīgs viņš jutās. Padomā par iespējamām dusmām un rūgtumu, kas pamatoti varēja būt viņa sirdī. Lai gan Bībele mums smalki neapraksta, kādas bija viņa emocijas, nav grūti iedomāties, kādas dvēseles sāpes viņš piedzīvoja tādas neuzticības un nodevības dēļ. _____

Tomēr Jāzepe šajos apstākļos vērsās pie Dieva, un līdz ar to šis notikums izrādījās par svētību. Pēc tam, kad brāļi bija viņu pārdevuši, Jāzepe patiesībā piedzīvoja savu atgriešanos un daudz tuvākas attiecības ar Dievu. "Viņam bija stāstīts par Jēkabam dotajiem Kunga apsolījumiem un arī, kā tie piepildījās, kad grūtā brīdī Dieva eņģelis nāca, lai viņu pamācītu, mierinātu un pasargātu. Viņš bija uzzinājis arī par Dieva mīlestību, kas cilvēkiem ir paredzējusi Pestītāju. Visas šīs dārgās mācības tagad atausa atmiņā kā dzīvas. Jāzepe ticēja, ka sentēvu Dievs būs arī ar viņu, būs viņa Dievs. Tajā pašā brīdī tas pilnīgi nodevās Kungam." (E. Vaita "Sentēvi un pravieši", 213., 214. lpp.)

Kad viņš netaisni tika iemests cietumā, tas pavēra viņam ceļu uz faraona galmu, lai izpildītu misiju, glābjot daudzas dvēseles un arī savus tuviniekus.

Ko šie panti stāsta par to, kā slikta situācija var tikt pārvērsta par labu?

Rom. 5:3-5 _____

2. Kor. 1:3,4 _____

2. Kor. 1:8,9 _____

2. Tim. 1:11,12 _____

Dievs negrib, lai mēs nevajadzīgi cieestu. Jēzus ir Debesīs sagatavojis mums tādu vidi, kas būs bez asarām un sāpēm (Atkl. 21:4). Bet, gaidot šī apsolījuma piepildīšanos, mēs redzam, ka sāpes ir ceļš, kā iemācīties konkrētas mācības. Rakstura attīstība, līdzjūtība, pazemība, ko nozīmē būt māceklim, labā un ļaunā izpratne – tās ir tikai nedaudzas mācības, kuras varam šādi apgūt. Lai gan ir grūti domāt par to, kādu labumu dod ciešanas, sevišķi pārbaudījuma brīdī, mēs varam lūgt Dievam nepieciešamo izturību, lai izietu cauri grūtībām.

Vai tev kādreiz ir bijis kāds šausmīgs piedzīvojums, kas beigās ir atnesis labumu? Kā tas var tev iemācīt uzticēties Kungam visās bēdās, pat ja liekas, ka no tām nebūs nekāda labuma? _____

NAOMIJA

Kādas neveiksmes bija piedzīvojuši Naomija? Rutes 1. nod. _____

Atstāt dzimteni, lai apmestos citur, ir drausmīgi, sevišķi, ja pārceļšanās ir izdzīvošanas jautājums. Bads Jūdejā pamudināja Elimelehu, Naomiju un abus viņu dēlus emigrēt uz Moāba zemi, kur cilvēki nodarbojās ar lauksaimniecību un bija iespējams iegūt pārtiku. Moābieši bija elku pielūdzēji (Soģu 10:6). Viņu rīcība nesaskanēja ar jūdu ticību. Tas vien jaunatnācējiem noteikti radīja daudz raižu. Drīz pēc pārceļšanās nomira Naomijas vīrs. Māte un dēli palika svešā zemē kā atraitne un bāreņi, bez kādas aizsardzības, pakļauti tālākai nežēlastībai. Tad Naomijas dēli apņēma sievas no moābiešu vidus. Šis fakts varēja radīt konfliktu ģimenē, vismaz iesākumā, ievērojamo reliģisko atšķirību dēļ. Lai gan ar likumu nebija aizliegtas laulības starp jūdiem un moābiešiem, bija noteikts, ka moābieši un viņu pēcnācēji nedrīkst piederēt Kunga draudzei līdz pat desmitajai paaudzei (5. Moz. 23:3).

Vēlāk Mahlons un Killions, kuru vārdi nozīmēja "slimība" un "vārgulis", arī nomira. Ir grūti iedomāties traģiskāku dzīves situāciju, kāda bija Naomijai: neviens no viņas tuvākajiem radniekiem vairs nebija dzīvs un pārējā dzimta atradās tālu prom Betlēmē.

Kas bija pagrieziena punkts Naomijas dzīvē? Kā Dievs pavērsa par labu viņas dzīves likstas? Rutes 1:16-18, 4:13-17. _____

Visdziļākajā krīzes brīdī Naomijas vedekla kalpoja kā Dieva sūtīts emocionālais atbalsts. Naomija bija ievērojama sieviete, jo bija iemantojusi abu vedeklu pieķeršanos. Sevišķi Rute bija pieņēmusi Israēla Dievu un stingri apņēmas rūpēties par savu vīramāti tajā zemē, kuras iedzīvotāji vēsturiski bija viņas ienaidnieki.

No 2. līdz 4. nodaļai ir aprakstīta skaista notikumu sērija, kas noslēdzas ar laimīgas ģimenes dibināšanu. Naomija neizsakāmās ciešanas atstāja pagātnei un dzīvoja tālāk, lai kļūtu par liecinieku Rutes un Boāsa laulībai un mazdēla Obeda, Isaja tēva un Dāvida vectēva, dzimšanai.

Lai arī cik daudz mums ir nepieciešams uzticēties Kungam un nodot visu Viņam, reizēm mums ir vajadzīga arī cilvēciska palīdzība. Kad bija pēdējā reize, kad tev patiešām bija vajadzīga kāda cilvēka palīdzība? Ko tu ieguvi no šīs pieredzes?

ESTERES SASPRINGTAIS LAIKS

Ar kādiem pārdzīvojumiem, cīņām un grūtībām sastapās Estere?

Esteres 2:6,7 _____

Esteres 2:10 _____

Esteres 2:21,22 _____

Esteres 4:4-17 _____

Esteres 7:3,4; 8:3 _____

Jau no agras bērnības Estere bija bārene. Lai gan viņu bija adoptējis brālēns Mordohajs, zīmogs, ko uzliek bērnība bez vecākiem, noteikti bija grūti panesams. Neskatoties uz to, Estere uzauga kā līdzsvarota, apņēmīga un saprātīga jauna sieviete.

Kļuvusi ķēniņiene, Estere neatklāja ne savu tautību, ne arī no kādas ģimenes viņa nāk. Tas bija īpaši smags izaicinājums. Izmeklētu ēdienu, greznības un galma dzīves gaisotnē Esterai bija kaut kā jācenšas saglabāt savu jūdu ticību un identitāti. Bez tam pastāvēja reāls risks, ka viņa tiek identificēta kā jūdu tautas pārstāve, un identitātes slēpšanas sekas nebija prognozējamās.

Esterai bija arī jānes ķēniņam sliktā vēsts par to, ka daži padotie rikoja sazvērestību, lai viņu nogalinātu. Tas nebija viegls uzdevums, jo, ja plāns neizdotos, Estere un viņas brālēns varētu tikt apsūdzēti melu izplatīšanā, un kurš gan zina, kā tas viss beigtos?

Bet vislielākā atbildība, kas gūlās uz Esteri, bija tas, ka viņa bija vienīgā, kas varēja glābt savu tautu. Mordohajs lūdza viņu kļūt jūdiem par starpnieku, kas arī bija riskanti. Kad viņa vilcinājās, brālēns izdarīja vēl lielāku spiedienu uz viņu: "Jo, ja tu tiešām cietīsi klusu šajā laikā, tad atbrīvošana un glābšana jūdiem var rasties no kādas citas puses, bet tu un tava dzimta aizies bojā." (Est. 4:14). Pārrunājiet par stresu!

Beidzot viņa devās pie ķēniņa, zinot, ka šāda rīcība sev līdzī nesa augstu nāves risku. Viss izdevās, kā plānots, tomēr jaunā sieviete piedzīvoja bīstamu situāciju.

Mēs visi, tāpat kā Estere, esam piedzimuši tādā situācijā, ko paši neesam izvēlējušies. Kāda ir tava izcelsme? Kas labs un kas slikts tev ir iedots, pēc kā tu neesi prasījis? Kā tu vari iemācīties vairāk novērtēt labo, kas tev ir dots, un uzvarēt slikto? _____

APMIERINĀTĪBAS NOSLĒPUMS

Pāvils piedzima un uzauga Tarsā, ebreju ģimenē, kas bija cēlusies no Benjamina cilts. Viņš bija ieguvis Romas pavalstniecību no sava tēva, Romas impērijas pilsoņa. Viņš bija kļuvis par farizeju, dievbijīgu jūdu, kas stingri ievēroja likumu (Toru), kā arī mutvārdu tradīcijas (Mišnu). No šīs puses skatoties, viņš baudīja sociālas un reliģiskas priekšrocības.

Taču, kad Pāvils atsaucās Jēzus aicinājumam, viss izmainījās. No vajātāja viņš pārvērtās par savas paša tautas un beigās arī romiešu radikālu vajāšanu upuri. Viņš cieta grūtības trīsdesmit gadu un pēc apcietināšanas Romā tika sodīts ar nāvi.

Izlasi 2. Kor. 11:23-28, kurā uzskaitītas grūtības, ar kurām Pāvilam bija jāsaņem. Tad izlasi Fil. 4:11-13. Kādu vērtējumu Pāvils, piedzīvojis tik daudz ciešanu, dod savai dzīvei? Kādas mācības mēs šeit varam smelties, lai arī kādas būtu mūsu pašu grūtības? _____

Apmierinātība ir izšķirošais laimes un psiholoģiskas labklājības elements. Apmierinātību piedzīvo tie, kas uztver dzīvi pozitīvi, kas spēj pieņemt pagātņi un nākotnē raugās ar cerību. Tas ir pietiekami interesanti, sevišķi ja piemīt tas, kas negarantē apmierinājumu un laimi. Dažiem cilvēkiem nekad nav diezgan, vienalga kas viņiem pieder. Citi ir apmierināti, neskatoties uz to, ka viņiem ir pavisam maz. Kā tu domā, kas ir tas, kas rada šo atšķirību?

Viena no daudzajām mūsdienu definīcijām jēdzienam "inteligence" ir spēja pielāgoties jaunām situācijām. Tas ir saistīts ar dzīvi jaunā vietā, sastapšanos ar citiem cilvēkiem, neprognozētiem sociāli ekonomiskiem apstākļiem. Pāvila spējas nebija iedzimtas, jo viņš sevišķi izceļ: "Es esmu mācījies būt apmierināts." (Fil. 4:12, NIV) Tās nav spējas, kas vienam piemīt, bet citiem ne. Pielāgošanās un apmierinātība plaša spektra apstākļos ir iemācīti procesi, kas nāk ar laiku un ar pieredzi.

13. pants ir Pāvila izturības atslēga. Viņš ne tikai jutās apmierināts gan ar mazu miņu, gan ar daudz materiāliem resursiem. Jēzū Kristū viņš varēja izdarīt jebko.

Cik apmierināts/-a tu esi? Cik ļoti tu šaudies apkārt un esi savu apstākļu upuris? Kā tu varētu labāk iemācīties būt apmierināts/-a jebkurā situācijā? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Tumsas spēki sapulcējas ap dvēseli un aizsedz Jēzu mūsu skatam. Reizēm mēs tikai varam ciest un izbrīnā gaidīt, kamēr mākonis pāries pāri. Dažreiz šie periodi ir briesmīgi. Šķiet, ka cerība izgaist un mūs pārņem izmisums. Šajās baismīgajās stundās mums ir jānācās uzticēties grēku izpiršanas nopelnam un visā savā bezpalīdzīgajā nevērtībā jānodod sevi krustā sistā un augšāmceltā Glābēja nopelnam. Ja mēs tā darīsim, tad nekad nepazudīsim – nekad! Gaismai spīdot uz mūsu ceļa, nav nekā lielāka kā būt stipram žēlastības spēkā. Bet, lai cerībā pacietīgi gaidītu, kad mūs apņem mākoņi un viss ir tumšs, ir vajadzīga ticība un pakļaušanās, kas liek mūsu gribai pazust Dieva gribā. Mēs pārāk ātri kļūstam mazdūšīgi un nopietni lūdzam, lai pārbaudījums mums tiktu atņemts, lai gan mums vajadzētu lūgt pacietību izturēt un žēlastību uzvarēt.” (E.Vaita “God’s Amazing Grace”, 114. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Daži cilvēki pārvar grūtības, zem kurām citi sabrūk. Kā tu domā, kas ir tas, kas rada šo atšķirību?

2. Pakavējieties vairāk pie jautājuma par traģēdijām un pārbaudījumiem, kuru beigas, šķiet, nekādā ziņā nevar nosaukt par laimīgām. Ko mums vajadzētu no tiem iegūt? Kā mēs varam tos saskaņot ar savu ticību un Dieva apsolījumiem?

3. Ko E.Vaita mums saka piektdienas citāta trešajā teikumā? (“Šajās baismīgajās stundās...”) Kur ir mūsu cerība? Kāpēc beigās evaņģēlijs, kā tas atklāts šajos vārdos, ir mūsu vienīgā cerība, neskatoties uz traģēdiju, kas notiek ar mums šobrīd?

4. Kā tu vari praktiski ieviest dzīvē Pētera padomu, kas uzrakstīts 1. Pēt. 4:12,13? Viena lieta ir būt izturīgam un uzticīgam pārbaudījuma brīdī, bet kā ir paveikt to, uz ko aicina Pēteris? Kā tas ir iespējams?

5. Iedomājies, ka tu sarunāties ar kādu cilvēku neapskaužamā situācijā, kurš neredz izeju no tās. Ja tev būtu tikai piecas minūtes sarunai, ko tu teiktu, lai sniegtu šim cilvēkam cerību?